

Succesvol hotelier en royalist (3)

Het prestige dat A. Stracké genoot als hotelier en voorzitter van de Oostendse hoteliersbond spreekt ook uit het dubbele interview dat Valentin de MARCY (medewerker van La Meuse) van hem afnam in 1904 en 1905.

Bij het eerste interview werd A. Stracké gevraagd naar de factoren die de komst van de vreemde badgasten beïnvloedden. Onze hotelier antwoordde dat het seizoen overschaduwde werd door de industriële crisis, de Russisch-Japanse oorlog, de tentoonstelling van Saint-Louis (Missouri, U.S.A.) en de expo van Luik in 1905 (Car. 27 jul 1904).

In het tweede interview zei A. Stracké dat hij het matig seizoen van 1905 voorzien had. Als oorzaken van het gering succes verwees hij naar de expo van Luik, de nieuwe badplaatsen aan de Belgische kust en de kuuroorden in Duitsland en Rusland. Hij concludeerde met één van zijn stokpaardjes : het Oostends stadsbestuur moest veel meer reclame maken voor onze badstad. In een nabeschouwing vond Le Carillon dat Stracké overdreef : de grote hotels hadden heel goed gewerkt. Een schitterende clientèle had royaal uitgegeven. Wel was het slecht weer geweest eind augustus, maar het seizoen 1905 was beslist beter dan dat van 1903 en 1904 (Car. 24 oct 1905).

Het jaar 1905 was voor A. Stracké ook in andere opzichten niet onbewogen. Op 2 mei was hij met de "Princesse Clémentine" naar Dover gereisd om de hertogin van Orléans af te halen. Het was slecht weer en door het rollen van het schip was onze 59-jarige hotelier op het natte dek gevallen en had twee ribben gebroken. Bij zijn terugkomst in Oostende werd hij per koets naar zijn hotel gebracht waar hij het bed moest houden.

Nauwelijks een maand later werd Mevr. Stracké op de hoek van de Kerk- en Witte Nonnenstraat door een (toen nog vrij zeldzame) fietser omvergereden. Gelukkig zonder erg. "Excès de vitesse" constateerde de krant. Tegen de fietser werd in het politiebureau procesverbaal opgemaakt. (Car. 3, 4 juni 1905).

Diezelfde maand beleefde de menslievende museumbezitter nog ander emoties. Op het strand van Mariakerke, dicht bij zijn museum, waren drie kinderen van ca. 6 jaar met een bootje aan het spelen in een kil. Plots werden ze door een grote golf overspoeld. Enkele personen waaronder A. Stracké zelf - die vaak in Mariakerke was - kwamen toegesnel maar het duurde minuten voordat ze de kinderen uit het water kregen. En toen was het al te laat. Vergeeft poogde A. Stracké met twee leden van zijn personeel de kinderen weer tot leven te brengen. Daarop werden ze naar de gemeenteschool in de Raversijdestraat (vlakbij)gebracht waar A. Stracké met de bijgeroepen dokters MERCIER en VERHAEGHE nog gedurende twee uur nutteloze pogingen deden om de kinderen te redden. (Car. 20 juni 1905).

Het jaar 1905 bleef voor onze actieve hotelier druk tot het einde. In december vertegenwoordigde hij met de H.H. DE CLERCK, VERHOEST en RAICK onze stad op de culinaire expo van Brussel (Car. 21 dec 1905). Hetzelfde nummer van

de krant meldde dat A. Stracké pas teruggekeerd was uit Braunschweig waar het Internationaler Verein bijeengekomen was. Volgens het rapport van onze hotelier waren er de hoge prijzen van het vlees besproken en de stijging van de algemene kosten.

Een een maand later had A. Stracké met de H.H. DE CLERCK en J. ELLEBOUDET, als afgevaardigden van de Oostendse hoteliersbond, in Groningen de viering van het 15-jarig bestaan van de Nederlandse hoteliersbond bijgewoond. Ze waren er schitterend ontvangen. Onze hotelhouder vertegenwoordigde er tevens het Internationaler Verein.

Op 17 juni 1906 kwam de hertog van Orléans met zijn gevolg in het hotel d'Allemagne logeren.

In november datzelfde jaar reisde A. Stracké naar Bulgarije, op uitnodiging van de regerende vorst aldaar (cf. De Plate, 1985, nrs 2,3,4 en 5). Een gebeurtenis waardoor weer eens het volle licht op onze Duitse Oostendenaar viel.

De volgende jaren had hij nog twee keer het genoegen twee belangrijke Duitse verenigingen in zijn adoptiefstad op te vangen.

Op zondag 14 juni 1908 kwam het filantropisch genootschap "Rat und Tat", uit Hamburg, met 300 man onze stad bezoeken. Ze werden hier begeleid door A. Stracké en in de foyer van het theater door burgemeester A. PIETERS verwelkomd (Car. 16 juni 1908).

Op zondag 29 juni 1913 loodste A. Stracké 245 man het Kölner Männerchor door Oostende. Ze werden op het stadhuis ontvangen door burgemeester LIEBAERT, schepenen VERHAEGHE en enkele gemeenteraadsleden. De burgemeester begroette de gasten in het Duits. Nadat het koor, dat 's avonds in de kursaal zou optreden, het Wahlspruchlied gezongen had, dankte de burgemeester A. Stracké door wiens toedoen het beroemde koor naar Oostende gekomen was. Hij was verheugd, zei hij, hem in aanwezigheid van zijn gewezen landgenoten te feliciteren om zijn toewijding voor Oostende. A. Stracké antwoordde dat hij gelukkig was veel voor zijn adoptiefstad te kunnen doen.

Op 1 maart 1910 werden de restauratiewerken van het Kaaistation en de pakketboten overgenomen door de Cie internationale des Wagons-Lits. Vele jaren had A. Stracké het beheer daarvan in handen gehad. Enkele dagen vóór de vervalddag werd een afscheidsfeest gehouden waarbij de dankbetuigingen vermengd waren met spijt. De officieren van de maalboten schonken de ex-restauratiehouder een prachtige gravure van de Noordzee en het restaurantpersoneel overhandigde hem een artistiek uitgevoerde gouden medaille met als inschrift: "A M. Auguste Stracké, son personnel reconnaissant 27 février 1910". Op zijn beurt nu reikte A. Stracké aan ieder van zijn vroegere bedienden een diploma uit gehomologeerd door het Internationaler Verein (Car. 10 mar 1910).

Intussen was Strackés huwelijksleven sterk gewijzigd. Op 27 april 1909 stierf Anna Maria RAU, 76 jaar oud en gedurende 40 jaar de trouwe en werkzame levensgezellin van onze hotelier. Ze werd onder grote toeloop begraven in aanwezigheid

van burgemeester, schepenen, de meeste leden van de gemeente raad en van de hoteliersbond (Car. 27 apr en 01 mei 1909). Twee jaar later en wel op 30 mei 1911 hertrouwde A. Stracké met Catharina HOFFMAN uit Wiesbaden waar onze hotelier veel relaties had.

In de loop van 1912 nam de 66-jarige A. Stracké een belangrijke beslissing : om gezondheidsredenen zou hij aftreden als voorzitter van de Oostendse hoteliersbond. Op een bijeenkomst daarvan (10 mei) werd - bij afwezigheid van A. Stracké zelf - dat nieuws medegedeeld door zijn collega H. GILISSEN die de verdiensten van A. Stracké onderstreepte en voorstelde hem tot erevoorzitter uit te roepen en te zijner eer een feestje te organiseren. Het bureau ging dan naar de aftredende president om hem daarvan op de hoogte te brengen. A. Stracké ontving de bestuursleden hartelijk, bedankte voor hun beste wensen en verklaarde trouw te blijven aan de bond (Car. 11 mei 1912).

Eerst in november van dat jaar werd onze hotelier gevierd. Op de bijeenkomst van de hoteliersbond (11 november 1912) maakte vice-voorzitter GILISSEN (voorzitter A. DE CLERCK was ziek) bekend dat A. Stracké met algemene stemmen tot erepresident van de Nationale Federatie der hoteliers van België benoemd was. Een eer voor A. Stracké en voor onze bond, besloot GILISSEN. Na het applaus bedankte A. Stracké ontroerd (Car. 14 nov 1912).

Op zaterdag 30 november 1912 had het feest plaats waarop de deken van de Oostendse hoteliers royaal gehuldigd werd. In de salons van het hotel de la Couronne, gerund door Alb. DITTE, was "la crème de tout Ostende" zoals de verslaggever van Le Carillon schreef - bijeengekomen om "le vénérable doyen de nos hôteliers" te vieren, "une figure ostendaise notoire, choyée des grands de la terre". Aan de fijn gedekte tafels vol bloemen zaten 32 gasten en vertegenwoordigers van de pers. Het menu was "un petit chef-d'oeuvre d'élégance".

Huîtres d'Ostende
Consommé Mimosa
Crème de volaille à la reine
Filets de sole marquise
Selle d'agneau rôtie argenteuil
Pommes parisienne
Ris de veau bouquetière
Bécasses et bécassines roties fine champagne
Compote de reinettes
Foie gras Hûmmel
Glace plombières
Corbeille de fruits
Friandises

De opgewekte stemming werd verhoogd niet alleen door een orkest maar ook door een stapel telegrammen en brieven die door A. DITTE, secretaris van de hoteliersbond, voorgelezen werden. Er waren sympathiebetuigingen o.a. van A. LIEBAERT, burgemeester, A. DE CLERCK (voorzitter van de hoteliersbond), L. THOMA, G. MARQUET, Ed. DE CUYPER (directeur van de tramwaa-schappij), G. DHONDT (burgemeester van Blankenberge), van de voorzitters van de hoteliersbond van Blankenberge, Luik, Namen, Spa, Leuven, enz.

Een onvermijdelijk oratorisch steekspel volgde. In zijn openingsspeech beklemtoonde GILISSEN dat op dit feest een halve eeuw onverdroten arbeid verheerlijkt werd en hij overhandigde de feesteling een gouden gedenkplaat.

P. VERLINDEN, president van de nationale federatie begroette in A. Stracké "l'homme vénéré qui est la plus haute expression et la plus noble incarnation de la probité professionnelle".

Hierop kwam A. Stracké aan het woord "avec cette éloquence simple et grave". Hij overliep weer zijn lange loopbaan waarvan de hoofdmotieven - schreef de verslaggever - hem in staat stellen de ontwikkeling van de hotelnijverheid in Europa samen te vatten.

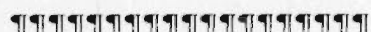
Daarna werd aan A. Stracké hulde gebracht door schepen VERHAEGHE, in naam van het stadsbestuur, door de H. QUITTELIER uit Antwerpen en door Alb. BOUCHERY die A. Stracké speciaal bedankte in naam van de pers "dont M. Stracké est le trop modeste mécène". Hij sprak daarbij de hoop uit dat A. Stracké zijn autobiografie zou schrijven tot stichting van de latere generaties.

Baron de VRIÈRE bracht een hoffelijke toast uit op Mevr. Stracké (nl. Cath. HOFFMANN). (Car. 3 dec 1912).

Dat was het laatste uitgebreid huldebetoon dat A. Stracké te beurt is gevallen.

(wordt voortgezet)

Germain BILLIET

OOSTENDSE EX-LIBRISSSEN (III)

In "De Plate" van 1983 (p. 230-233) lieten we een 11-tal en in 1984 (p. 194-195) een 5-tal ex-librissen van Oostendse boekenliefhebbers met een kleine verklaring verschijnen.

Thans laten we voor de derde keer een kleine reeks met een 4-tal Oostendse ex-librissen afdrucken.

1. Daan BOENS : de muze van de dichtkunst kijkt naar "d'eeuwige branding". D. BOENS was dichter en gedurende enkele jaren Oostends volksvertegenwoordiger (meer dan waarschijnlijk is de houtsnede van hemzelf, want hij tekende en schilderde eveneens, vooral in zijn laatste levensjaren) ;
2. Liliane VANDENBROUCE : een typische ets van de kunstenaress zelf, die zoals op veel van haar kunstwerken een surrealistisch beeld van verlaten rustbank met een ver staketsel laat zien ;
3. Eugeen EVERAERTS : gewezen stadsbibliothecaris te Oostende (tot 1919), later bibliotheek-assistent te Rotterdam. Men ziet de wapenschilden van Rotterdam en Antwerpen (dit laatste is een vergissing en had Oostende moeten zijn). 1880 is het geboortjaar van E. Everaerts.
(pentekening van Albert SCHRÖDER)
4. Anne-Marie POLLET : boeken, zeepaardjes en het wapenschild van Oostende. A.M. Pollet maakte voor het Vormingsinstituut te Oostende, afdeling "Antiekhandel", een eindwerk met als titel "Het Belgische ex-libris".
(pentekening F. LASURE)

Wie nog andere Oostendse ex-librissen kent of bezit kan ons dit altijd melden. Hiervoor onze dank bij voorbaat.

Omer VILAIN